

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-1777/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Brankice Malnar predsjednice vijeća, Alena Perhata člana vijeća i suca izjavitelja i Tajane Polić članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača Snježane Barber iz Volodera, Moslavačka 37, OIB: 34302994485, odlučujući o žalbi vjerovnika Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Sisku izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Kutini poslovni broj 10. Sp-119/2021-4 od 09. srpnja 2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 22. rujna 2021. godine,

r i j e š i o j e

I Odbija se žalba vjerovnika Republike Hrvatske kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Kutini poslovni broj 10. Sp-119/2021-4 od 09. srpnja 2021. godine.

II Odbija se zahtjev vjerovnika Republike Hrvatske za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda (točka I. izreke) otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Snježane Barber iz Volodera, Moslavačka 37, OIB: 34302994485 (u nastavku teksta: potrošač).

U točki II. izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III. izreke oslobođen je potrošač od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike pobliže naznačene u toj točki izreke.

Protiv tog rješenja pravovremenu žalbu podnosi vjerovnik Republika Hrvatska, iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14 i

70/19, u nastavku teksta: ZPP), u vezi s odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" br. 100/15 i 67/18, u nastavku teksta: ZSP), te odredbom članka 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 75/15 i 104/17, u nastavku teksta: SZ).

U žalbi u glavnome navodi da iz podataka u spisu proizlazi kako je potrošač u 2020. godini ostvarila dohodak od nesamostalnog rada u iznosu od 100.006,45 kuna, te da je u razdoblju od 01. lipnja 2018. godine do 2020. godine, kao i u 2021. godini (do 31. svibnja), ostvarila ukupni dohodak u novčanim iznosima naznačenima u obrazloženju pobijanog rješenja, te da bi u slučaju kada bi se od ostvarenog dohotka oduzeo iznos izuzet od ovrhe, u skladu s odredbom članka 173. Ovršnog zakona («Narodne novine» br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20), preostali iznos prešao iznos od 10.000,00 kuna iz članka 79.g stavak 1. ZSP-a, pa da s obzirom na to nisu ispunjene sve kumulativno propisane pretpostavke za otvaranje i zaključenje jednostavnog postupka stečaja potrošača iz članka 79.a stavak 2. i 3. ZSP-a, odnosno da je pobijano rješenje doneseno protivno odredbama članaka 79.g i 79.h tog Zakona.

Iz navedenih razloga predlaže da se pobijano rješenje preinači, ili da se ta odluka ukine i predmet vrati istom sudu na ponovan postupak, pri čemu potražuje naknadu troškova postupka po žalbi.

Žalba nije osnovana.

Sud prvog stupnja na temelju sadržaja priložene dokumentacije u bitnome utvrđuje da je u ovom predmetu Financijska agencija podnijela dana 09. ožujka 2020. godine prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, koja se nije očitovala na njezin poziv o davanju suglasnosti za provedbu ovog postupka, niti je dostavila popis svoje imovine.

Na temelju podataka iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje kojeg vodi Financijska agencija (u nastavku teksta: Očevidnik) utvrđuje da je razdoblje u kojem je potrošač imala jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine, tj. 2073 dana, te da ista ima evidentirane tražbine iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a radi prisilnog ostvarenja po osnovama za plaćanje naznačenima u točki III. izreke pobijanog rješenja, koje s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna.

Nadalje utvrđuje da potrošač od imovine koja bi se mogla unovčiti ima samo vozilo marke "Škoda Fabia", model 1.2 Sedan, godina proizvodnje 2005., snaga motora 47 kW, broj šasije: TMBCY46Y164501314, za koje utvrđuje da nema vrijednosti, a da ista nema nikakvih drugih pokretnina, tražbina, dionica, poslovnih udjela, vrijednosnih papira, niti drugih imovinskih ili materijalnih prava.

U vezi toga utvrđuje da je potrošač u 2018. godini (od 01. lipnja) ostvarila ukupan dohodak od 50.692,35 kuna, u 2019. godini ukupan dohodak od 91.133,01 kune, u 2020. godini ukupan dohodak od 100.006,45 kuna, te u 2021. godini (do 31. svibnja) ukupan dohodak od 47.860,40 kune, pri čemu utvrđuje da je potrošač s obzirom na protek vremena od pojedinih primitaka, dugotrajnost blokade, raspoloživi iznos, te prosječne potrebe, potrošila navedene novčane iznose, te da od njih nije

preostala imovina koja bi činila stečajnu masu u ovom postupku, odnosno da ista ne prelazi iznos od 10.000,00 kuna.

Pri tome utvrđuje da vjerovnici potrošača nisu u povodu poziva iz oglasa od 09. ožujka 2020. godine objavljenog na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova obavijestili sud o postojanju druge njezine imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, slijedom čega utvrđuje da je vrijednost takve imovine manja od 10.000,00 kuna.

Iz navedenih razloga, a pozivom i na odredbe članka 79.c stavak 2., 79.f stavak 3. i 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a, odlučuje kao u izreci pobijanog rješenja.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 23. ZSP-a, te odredbom članka 10. SZ-a, utvrđeno je da prilikom donošenja pobijanog rješenja nije počinjena neka od tih povreda, niti vjerovnik makar indirektno ukazuje na postojanje neke druge bitne postupovne povrede.

Pravilno je prvostupanjski sud na temelju podataka iz Očevidnika utvrdio da su za otvaranje i zaključenje predmetnog jednostavnog postupka stečaja potrošača bile ispunjene pretpostavke propisane odredbama članka 79.a stavak 2. i 79.g stavak 1. ZSP-a, jer iz pravilnog utvrđenja suda proizlazi da potrošač na dan donošenja pobijanog rješenja ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnove glavnice, kao i da je razdoblje u kojem je potrošač imala evidentirane neke od neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine (2073 dana).

Isto tako, pravilno je sud prvog stupnja postupajući u skladu s odredbom članka 79.f stavak 2. ZSP-a utvrdio da vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, a s obzirom na protek vremena od pojedinih primitaka, dugotrajnost blokade njezinih računa, raspoloživi iznos, te prosječne potrebe, ne prelazi iznos od 10.000,00 kuna.

Stoga je pravilnom primjenom naznačenih odredaba ZSP-a odlučeno na opisani način.

Slijedom navedenog, valjalo je žalbu vjerovnika odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje, pozivom na odredbu članka 380. točka 2. ZPP-a.

Budući je odredbom članka 45. stavak 4. ZSP-a propisano da svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka, to je o zahtjevu vjerovnika za naknadu troškova postupka po žalbi odlučeno kao u točki II izreke ovog rješenja.

U Rijeci, 22. rujna 2021. godine.

Predsjednica vijeća
Brankica Malnar

Broj zapisa: **eb2ff-e084b**

Kontrolni broj: **0a177-c899e-4fbe5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=BRANKICA MALNAR, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.